

Kinizsi Mulatsága

Dalriada

Szj̄p Erdj̄lyorszbgnak fűldje
Nagy vj̄szben vala,
Јх, kűzelg az rűt pogb̄nyak
Szűrnyy sok hada.

Dűl, rabol, j̄s pusztűt, gyilkol,
Vassal, j̄s tyzzel,
Harmincszor ezernyi rab
Műr lűncokat visel.

Bűthory, hxs, jy vezj̄r,
Ki menten űtra kel,
Had dűlűsűt, nj̄p futűsűt
Karddal hogy felel.

Szj̄kely falvak nj̄pe is јх,
Vj̄gek harcosa, de
Harmadannyi,
Mint az ellensj̄gnek tűbora.

Lyra, lyra jy vitj̄zek,
Irtsad a pogb̄nyt, hol j̄red,
Vj̄rben fűrűsszűk ma mind a kardunkat!
Girbe-gurba fejfedűje,
Ne tűveszd, hasűts kűzj̄je,
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

"Vesztett csata, veszett orszűg!"
Hxs Bűthory hangja hallik,
Em nyűllal tűbbhelyt veretvűn,
Lyryl szj̄dűl, fűldre hullik.
Felvirradni lűtszik műr a
Pogb̄ny szerencsecsillaga, de
Ekkor tűr fel bűsz sietve,
Hadűval Kinizsi maga.

Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

Lyra, lyra jy vitj̄zek,
Irtsad a pogb̄nyt, hol j̄red,
Vj̄rben fűrűsszűk ma mind a kardunkat!
Girbe-gurba fejfedűje,
Ne tűveszd, hasűts kűzj̄je,
Kontyosbyl hűrmondy sem mar

Mint vűznek őrja,
(Nincs csatűba' pűrja),
űgy rohan hű Kinizsi,
Rontva, tűpve, vűgva.
Pogb̄ny porba hullva, a
Megmaradtja futva,
Meg sem őll 'Sztambulig,
Lűba se j̄r űtra.

Megszóll a sereg őrjszakórá,
Kinizsi bort vősz, mulatsógbá,
Hőzzók a talpalóvalyt igen,
A vezőr aprózza, nem pihen.

Кйт-кйт тұрқ holttal kezйben
Azzal жóрja, a hold фйнуйбен,
Мйг кеттхт foga кқзй szorнт,
Шрнтi фйныes virradatig.